

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงให้ความสุขที่ลูกได้รับแก่ทุกคน ให้ทำธุรกิจของการแจกจ่ายความสงบและความสุข

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงรักทุกฉากของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างยิ่ง?

คำตอบ: เพราะผู้สร้างเองนั้นรักละครนี้ ในเมื่อผู้สร้างรักละคร ลูกๆ จะรักละครนี้ด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน
 ลูกไม่สามารถอยู่อย่างไม่พอใจกับสิ่งใดได้ ลูกรู้ว่าการละเล่นที่สวยงามอย่างยิ่งของความสุขและความทุกข์นั้นลูกสร้างขึ้นมา
 และในการละเล่นนั้นมีเกมของชัยชนะและการพ่ายแพ้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี
 กลางวันนั้นดีและกลางคืนก็ยิ่งดีด้วยเช่นกัน
 ผู้ที่เล่นบทบาทใดก็ตามที่พวกเขาได้รับในละครนี้ด้วยความสุขอย่างยิ่งจะอยู่อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินมาก
 ผู้ที่จดจำความรู้ของการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จะคงอยู่อย่างสดชื่นเสมอ สติปัญญาของพวกเขาจะเต็มเปี่ยม

เพลง: การจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุด

โอมซานติ ในความเป็นจริงไม่มีการร้องเพลงใดๆ ในโรงเรียน นี่คือการเรียน นั่นคือสถานศึกษา แล้วเหตุใดจึงมีการร้องเพลงกันที่นี้ด้วยเล่า?

ไม่มีการร้องเพลงเหล่านี้ในยุคทอง เวลานี้เรากำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เหตุนี้เองเราจึงใช้ประเด็นต่างๆ และเพลงบักดี

และอธิบายความหมายเหล่านั้น มนุษย์ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น เวลานี้เราไม่ได้อยู่ที่นั่นหรือที่นั่น แต่เรากำลังนั่งอยู่ระหว่างกลาง

แล้วเราก็ก้าวลงเล็กน้อยจากสิ่งเหล่านั้น ได้มีการอธิบายความลับของความรู้และบักดีแก่ลูกๆ แล้ว ในเวลานี้

ลูกกำลังฟังความรู้เพื่ออนาคต ไม่มีมนุษย์อื่นใดทำความเพียรพยายามเพื่อสร้างรางวัลสำหรับอนาคตของตน

ลูกกำลังหาความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ในอนาคต มนุษย์ทำทานและทำบุญเพื่อชาติเกิดหน้าของตน นั่นคือบักดี ในขณะที่สิ่งนี้คือ ความรู้

แม้กระนั้นบางคนยังพูดถึงความรู้ บักดีและการวางเฉย ชัยนาสมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด

ผู้คนเหล่านั้นทำให้ลูกวางเฉยต่อบ้านและครอบครัวของลูก แต่ไม่ใช่ต่อโลกนี้ เพราะพวกเขาได้ยึดระยะเวลาของวงจรออกไป

แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้ว่าเป็นโลกที่เสื่อมโทรมและหาไม่ปรารถนาและต้องถูกทำลาย เวลานี้พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ

สติปัญญาของลูกยังพูดว่า: สิ่งนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง ดังนั้นความบริสุทธิ์จึงเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้พวกเขาออกจากบ้านและครอบครัว

ลูกขจัดโลกเก่าทั้งหมดออกจากสติปัญญา ลูกกลับมารีสุทธิ์เพื่อจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นเรื่องของสติปัญญา

ลูกไม่ต้องไปที่ใดด้วยอวัยวะทางกาย ไม่มีการใช้สิ่งใดของร่างกายนี้ในการจาริกแสวงบุญเช่นกัน เวลานี้เรากำลังไปหาพ่อทางจิต

มีการจาริกแสวงบุญทางกายมากมาย บางครั้งพวกเขาก็ไปยังสถานที่หนึ่ง บางครั้งก็ไปอีกที่หนึ่ง สติปัญญาของลูกนั้นอยู่ในที่เดียวเท่านั้น

เป็นการดีด้วยเช่นกันถ้าลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าบักดีที่ไม่มีสิ่งเจือปน ลูกจดจำผู้เดียวเท่านั้น บักดีของพวกเขาทั้งหมดมีสิ่งเจือปน

พวกเขาจดจำผู้อื่นมากมาย การจาริกแสวงบุญของลูกคือ การจาริกแสวงบุญทางจิตที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนซึ่งลูกกำลังจะกลับบ้านด้วยสิ่งนี้

ผู้คนเหล่านั้นจะไม่คิดว่าดินแดนนิพพานเป็นบ้านของพวกเขา พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้ใดได้จากไปสู่ดินแดนนิพพาน

ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นกับบาบา เวลานี้บาบาได้มาเพื่อพาพวกเรากลับไป ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาเป็นทุกรูปแบบของพระเจ้า

พวกเขาศึกษาตำมิกิริมากมาย ที่นี้ไม่ได้สอนสิ่งเหล่านั้นให้แก่ลูกๆ แม้กระนั้นลูกยังถูกทำให้ละทิ้งกิจกรรมทางกายทั้งหมดของบักดี

ทั้งหมดนั้นคือกิจกรรมบักดี วิธีการและหนทางของพระเจ้านั้นพิเศษสุด ก่อนอื่นใดลูกจะถูกสอนเรื่องอัลฟา พ่อเองนั้นได้มาเป็นสื่อกลาง

แม้ว่าพวกเขาจะร้องเพลงนี้แต่ก็ไม่เข้าใจ ไม่ใช่ว่าลูกไม่ชอบบักดี ไม่มีสิ่งใดที่ลูกไม่ชอบ เพราะลูกรู้ว่าละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ใช้

ลูกรู้แล้วว่าต้องทั้งโลกเก่าที่สภปรณนี้ และต้องกลับบ้าน เมื่อลูกอยู่ในหนทางบักดี ลูกก็มีความรักต่อบักดี

ลูกเคยทำให้ตนเองมีความสุขด้วยการฟังเพลง ฯลฯ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไร้ประโยชน์ ไม่ใช่สิ่งผิดที่จะฟังเพลงเหล่านั้น

แต่ลูกรู้ว่านั่นก็จะเป็นการกระทำแบบบักดี เวลานี้โยคะสติปัญญาของเราตัดขาดจากสิ่งนั้นแล้ว และกำลังเชื่อมต่อไปยังความรู้

ลูกรู้จักทั้งความรู้และบักดี จนกว่าผู้คนจะได้รับความรู้ พวกเขาจะคงคิดว่าบักดีนั้นดีมากๆ เราเคยทำบักดีมาชาติแล้วชาติเล่า

เรามีความรักต่อบักดีมากขึ้น เดียวนี้สติปัญญาของเราจะละครของความสุขและความทุกข์ ชัยชนะและการพ่ายแพ้ที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ดังนั้น

เราจึงรู้สึกเมตตาต่อพวกเขา เหตุใดพวกเขาจึงไม่รับความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง เพื่อจะได้ประกาศสิทธิในมรดกของตนเองจากบาบาเล่า

จงให้ความสุขที่ลูกได้รับแก่ผู้อื่น เมื่อนักธุรกิจชาวซินดีเห็นว่าจะมีโอกาสทางธุรกิจที่ดีมากในบางประเทศ พวกเขาจะแนะนำเพื่อนฝูง

และญาติเกี่ยวกับสิ่งนั้น จงไปที่นั่นที่นั่น แล้วท่านจะหารายได้ที่ดีมากที่นั่น ลูกรู้ว่าไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความทุกข์ในอาณาจักรของราวันนี้

ผู้คนไม่รู้จักความรู้ที่ว่าคืออะไร แม้แต่นักปราชญ์และนักบุญก็รู้ว่าลูกสามารถได้รับอำนาจในการปกครองตนเองจากความรู้นี้ พวกเขาถามว่า

ท่านได้รับสิ่งใดจากความรู้นี้ จึงมีการเขียนไว้ว่า “ท่านได้รับทั้งความสงบและความสุข และนั่นก็เป็นสิ่งที่สูญสลายด้วย ”

เมื่อบางคนประกอบธุรกิจที่ดีของความสงบและความสุข เขาจะยุ่งอยู่กับสิ่งนั้น ใช่ ลูกยังต้องทำงานทางกายเป็นบางเวลา

เวลาสำหรับการชุมนุมทางจิตคือ ตอนเช้าและตอนเย็น ผู้เป็นแม่มีบ่วงพันธะของการดูแลบ้านของตน

ดังนั้นต้องมีการจัดสรรช่วงเวลาพิเศษสำหรับพวกเขาในระหว่างวัน ช่วงเวลาเข้าดีที่สุด เพราะจิตใจสดชื่น ให้ซึมซับและย่อยสิ่งที่ลูกได้ยิน

ไม่มีใครในโลกรู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนมาเพื่อสอนลูก พระเจ้าพูด:

พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ โยคะนี้มีชื่อเสียงมาก ผู้คนทำทานและให้สมบัติที่สูญสลายเพื่อทำบุญ

ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับชาติเกิดที่ดีในครอบครัวที่สูงศักดิ์ ที่นี้ ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกถึง 21 ชาติเกิด

ลูกให้ทานทุกสิ่งและได้รับผลตอบแทนเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ในเวลานั้นลูกไม่ต้องเพียรพยายามเพื่อรับสถานภาพ

สถานภาพนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: จงตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

และกลายเป็นราชาชาติแล้วชาติเล่า ชาติเกิดแรกที่ลูกได้รับจะเป็นชาติเกิดในสถานภาพที่สูง แม้แต่ปวงประชาก็ได้รับสถานภาพที่สูง
 สาวใช้และคนรับใช้ทุกคนเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับอาณาจักร ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่มากเพียงใด
 ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากตามนั้น บาบาก็เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่(great Donor)ด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ทุกคนมั่งคั่งอย่างยิ่ง
 ท่านให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ทุกคน เริ่มแรกลูกเข้ามาสู่ความสุข ทุกคนที่นั่นมีความสุข เพราะช่วงเวลาแรกเริ่มนั้นสาโทประธาน
 จากนั้นพวกเขาได้เข้าไปสู่สภาพสาโท ราโจ และทาโมอย่างต่อเนื่อง บทบาทของพวกเขาเป็นของพวกเขาเอง
 และบทบาทของเราเป็นของเราเอง ดังนั้นลูกก็ถูกปลูกขึ้นมามีเหล่านั้นเป็นของศาสนา เมื่อลูกกลับมาเพียบพร้อม
 ลูกจะรู้อย่างรวดเร็วว่าพวกเขาเป็นของศาสนาของลูกหรือไม่ ลูกๆ อธิบายแก่ทุกคนว่าพ่อได้สร้างโลกใหม่
 ดังนั้นบรรดาท่านที่ที่ได้รับการมรดกและสูญเสียมรดกนั้น ตามละครแล้วต้องมีการประกาศสิทธิในมรดก จากนั้นต้องมีการสูญเสียมรดกไป
 วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปตลอดเวลา เราสูญเสียมรดกของเราและเวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกนั้นอีกครั้ง
 ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เหตุนี้เองจึงมีคำถามว่า ลักษมีและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขาเมื่อไรและอย่างไร
 พวกเขาแสดงกฤษณะไว้ในตอนเริ่มต้น และทำให้ลักษมีและนารายณ์หายไป
 ในขณะที่เราได้แสดงลักษมีและนารายณ์อยู่เบื้องหน้าและทำให้กฤษณะหายไป ลักษมีและนารายณ์เป็นของยุคทอง ลูกไม่สามารถพูดว่า
 “นารายณ์พูด” พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน
 แน่แน่นอนว่าลักษมีและนารายณ์ต้องเคยประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาในชาติเกิดก่อนหน้านั้นในยุคบรรจบพบกัน ลักษมีและนารายณ์ใช้
 84 ชาติเกิด และเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา แน่แน่นอนว่าต้องมีใครบางคนได้ให้อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แก่พวกเขา
 พระเจ้าต้องเคยให้สิ่งนั้นแก่พวกเขา ในเวลานี้ลูกเป็นขอทานอย่างแท้จริง จากนั้นลูกก็กลายเป็นเจ้าชาย
 แน่แน่นอนว่าเจ้าชายจะถือกำเนิดจากราชหรือจักรพรรดิ แม้เวลานี้ก็ยังมิราชาที่ดีบางองค์ที่มีความรักอย่างมากมาต่อปวงประชของเข
 ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังศึกษาวิชาโยคะที่จะทำให้เราได้รับโชคแห่งอาณาจักร เรามีศรัทธา นี่คือการละเล่นอันเป็นนิรันดร์
 เป็นเกมของชัยชนะและการพ่ายแพ้ สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นดี ผู้สร้างจะไม่ชอบละครนี้หรือ? แน่แน่นอนว่าท่านจะรักละครนี้ ดังนั้นลูกๆ
 ของผู้สร้างก็จะรักละครนี้ด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน เราไม่สามารถที่จะรู้สึกไม่ชอบใครได้เลย ลูกเข้าใจว่าบัดนี้เป็นส่วนหนึ่งของละคร
 ละครทั้งเรื่องนั้นดี เหตุใดลูกจึงพูดว่าละครนั้นเลวร้ายเล่า? เรามีความลับของละครอยู่ในสติปัญญา และกำลังอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่พวกท่าน
 เวลานั้นบทบาทของบัดดีกำลังมาถึงจุดจบ เวลานั้นจึงทำความเข้าใจความพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อพูดว่า:
 ทั้งหมดนี้คือหุมนุมปีศาจ ไม่มีเรื่องของการไม่ชอบสิ่งใด นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับหุมนุมของพระเจ้าและหุมนุมปีศาจ
 ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้คิดว่าตนเองไม่มีความสุข พวกเขาเฝ้าแต่ทำบัดดี และคิดว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะมาประทานผลของบัดดี ขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน
 พวกเขาจะพบพระเจ้าในรูปใดรูปหนึ่ง ชนยาสักก็คิดว่าพวกเขาจะไปสู่ดินแดนนิพพานด้วยตนเอง
 พวกเขาพยายามที่จะมีโยคะกับธาตุแสงและเชื่อว่าจะหลอมเข้าไปกับสิ่งนั้นได้ มีความคิดเห็นมากมายอย่างยิ่งในโลกนี้
 บาบามาและรวมสิ่งเหล่านั้นเข้าสู่ทิศทางเดียวกัน ท่านอธิบายว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างเป็นนิรันดร์
 การละเล่นที่สวยงามอย่างยิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นมา บทบาทของความสงบและความทุกข์นั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร
 และเมื่อเห็นสิ่งนี้มีความสุขอย่างมากมาย การละเล่นอันไม่มีขีดจำกัดที่ดีมากได้ถูกสร้างขึ้นมา ทุกคนควรรักการละเล่นนี้
 กลางวันนั้นดีและกลางคืนก็ดียิ่งด้วยเช่นกัน นี่คือการละเล่น ลูกรู้ว่าเวลานี้กลางคืนกำลังจะถึงจุดจบ
 เราต้องไปสู่กลางวันและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกจะอยู่อย่างไม่พอใจได้อย่างไร ลูกเพียงแต่เล่นบทบาทที่ได้รับในละคร
 นี่เป็นละครที่ดีมาก ลูกไม่สามารถพูดว่าละครไม่ดี การละเล่นนี้ไม่มีวันจบสิ้น นี่เป็นการละเล่นชั้นหนึ่ง ด้วยการรู้จักการละเล่นนี้
 สติปัญญาของลูกก็ได้กลับมาเต็มเปี่ยม เช่นที่พ่อเต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ลูกก็เช่นกันมีความรู้ที่เต็มเปี่ยม
 เวลานั้นลูกรู้ทุกสิ่งว่าลูกมีความสุขและความทุกข์ยาวนานเพียงใด เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า “ โอ้ พระเจ้า การกระทำที่สูงส่งของท่านนั้นน่าอัศจรรย์!”
 สิ่งสร้างของพระเจ้าจะดีอย่างแน่นอน ใครที่จะพูดว่าสิ่งนี้ไม่ดี ลูกต้องเล่นบทบาทที่ได้รับในละครนี้ การละเล่นนี้จะไม่มีวันสิ้นสุด
 เมื่อลูกรู้จักละครนี้จะมีแต่ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ในหนทางบัดดี พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับอาณาจักรยุคทอง
 ในอาณาจักรยุคทองพวกเขาไม่รู้จักบัดดี พวกเขาร้องเพลงมากมายที่ไพเราะในหนทางบัดดี “โอ้ พระเจ้า
 การกระทำที่สูงส่งของท่านนั้นน่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง!” ลูกๆ ท่านนั้นเข้าใจสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครอื่นรู้จักการละเล่นที่สูงส่งนี้
 เราได้รับมรดกที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นจากบาบา ตลอดทั้งวันลูกควรคิดถึงสิ่งเหล่านี้และคิดว่าการละเล่นนี้น่าอัศจรรย์เพียงใด
 คำอธิบายเกี่ยวกับการละเล่นนี้ยังน่าอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน กิจกรรมที่สูงส่งของพ่อดีเหลือเกิน! ลูกรู้จักการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้
 ลูกอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเมื่อเห็นสถานภาพใดก็ตามที่ลูกได้รับ ผู้คนมีความสุขเพียงแค่นี้ได้ชมการละเล่น ที่นั่นมีการละเล่นที่หลากหลาย
 ในขณะที่ที่นี่มีเพียงการละเล่นเดียว ด้วยการรู้จักการละเล่นนี้ ลูกได้กลายเป็นนายของโลก นี่คือการละเล่นชั้นหนึ่ง! ลูกรู้สิ่งนี้จากพ่อ
 ลูกต้องไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกใช้เวลา 2-3 ชั่วโมงโดยเฉพาะในการเฝ้าชมละคร
 ลูกถามใครเกี่ยวกับละครเรื่องนั้นใหม่ ละครนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ในท่านองเดียวกัน สิ่งนี้ก็คือละครเช่นกัน เหตุใดลูกจะลืมสิ่งนั้นเล่า
 การรู้จักวงจรนี้เป็นเรื่องง่ายมาก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ลูกรู้จักวงจรนี้ด้วยสติปัญญา และยังคงเห็นด้วยนิมิตที่สูงส่ง เมื่อก้าวหน้าต่อไป
 ลูกจะได้เห็นฉากและทัศนียภาพมากมาย อังชะ
 ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา
 พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจตุรารสถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับพ่อ จงให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ทุกคน จงซึมซับความรู้และยอยสิ่งนั้น
2. เมื่อมองดูการละเล่นอันไม่มีขีดจำกัด จงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ กิจกรรมที่สูงส่งของพระเจ้านั้นพิเศษสุด และละครนี้ก็พิเศษสุด จงไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้และอยู่ในความสนุกสนานเพลิดเพลิน

พร: พร: ขอให้ลูกมีความรักต่อพระเจ้า และเป็นอิสระจากการตรากตรำด้วยพลังของความรัก

พลังของความรักทำให้การตรากตรากกลายเป็นความง่ายดาย ที่ใดมีความรัก ที่นั่นย่อมไร้ความลำบากตรากตราก
ความเพียรพยายามจะกลายเป็นความบันเทิง ดวงวิญญาณที่ถูกผูกไว้กับบ่วงต่างๆ จะต้องตรากตราก
แต่ดวงวิญญาณที่มีความรักต่อพระเจ้าจะเป็นอิสระจากการตรากตรากอย่างง่ายดาย
ขอให้พรของความรักนี้อยู่ในสำนักของคุณเสมอ และไม่ว่าสถานการณ์ใหญ่เพียงใด
ภูเขาสถานการณ์ที่เลวร้ายจะถูกเปลี่ยนแปลงด้วยความรักและจะมีความเบาเหมือนน้ำ
การเป็นอิสระจากอุปสรรคอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระด้วยนั้น คือ งานรับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์:

*** โอม ชานติ ***